

18.05

Co sływać w ulu ?

Cele :

- utrwalenie wiadomości na temat życia pszczół, ich znaczenia dla człowieka i przyrody,
- rozwijanie wyobraźni dziecięcej
- rozwijanie zainteresowań filmem edukacyjnym

Na początek proponujemy zagadkę.

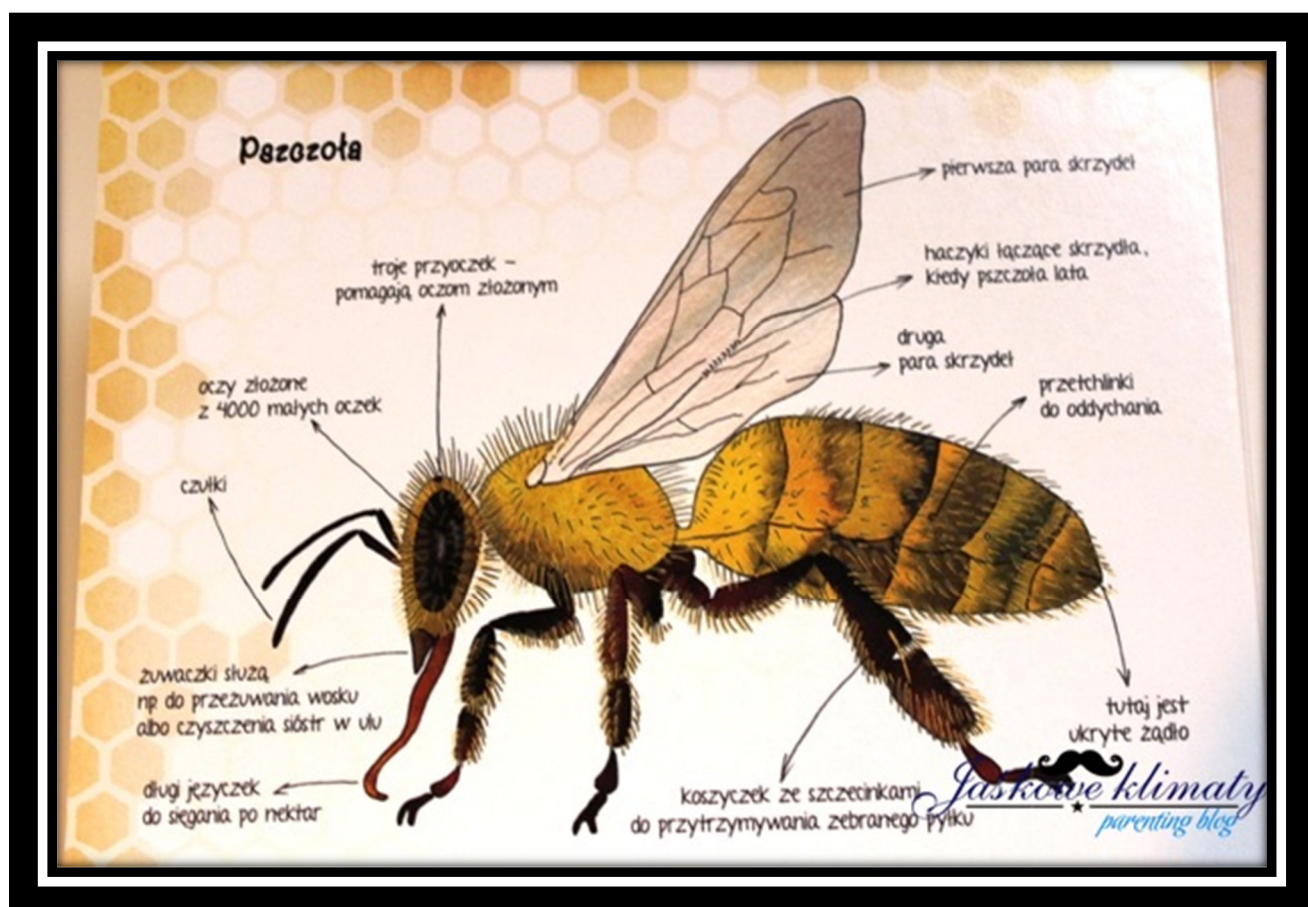
„Pasiasty muzykant gdzieś na łące bżyka.
Latem lata, ile sił. Zbiera z kwiatów złoty pył.
Jest pracowita, a cały jej trud, z pewnością docenisz, jeśli lubisz miód.”

Prowadzący przedstawia zdjęcia pszczoły.

Prowadzi swobodną rozmowę na temat budowy, wyglądu owadów.

Oczy pszczoły są niezwykle - składają się z malutkich oczek. Dzięki temu może ona dostrzec nawet najdrobniejsze zmiany w otoczeniu.

Pszczoła czuje smak nie tylko językiem lecz także nogami. Dlatego, gdy siada na kwiecie, od razu wie, jaki on ma smak .

Antenki na głowie pszczoły służą do dotykania, smakowania i wężowania, a węch tych owadów jest bardzo czuły. Nikt tak jak pszczoły nie potrafią czuć kwiatów.

Na końcu pszczoły znajdują się żądło . Pszczoła używa go niechętnie (bo po użądleniu umiera) i tylko wtedy,gdy czuje, że jej rodzina jest zagrożona . Na łące lub w ogrodzie, kiedy pszczoły pracują, możesz je obserwować bez strachu

Dlatego też, jeśli zobaczymy pszczołę zbierającą pokarm z kwiatów, nie należy panikować. Owad raczej nie zwróci na nas uwagi, jeśli nie będziemy go próbowali łapać czy odganiać. Jeśli znajdziemy się w pobliżu uli nie należy do nich zbyt blisko podchodzić.

Ul to dom pszczół i jeśli podejdziemy do niego, to mogą potraktować nas jak zagrożenie i użądlić. Natomiast .jeśli pszczoła wleci do mieszkania, najlepiej szeroko otworzyć okno i poczekać, aż sama wyleci. Nie należy biegać, pisać, czy atakować owada.

Te owady pracują od świtu do nocy nie tylko dla siebie i swej pszczelej rodziny. Kiedy zbierają nektar z kwiatów, zapylają rośliny i dzięki temu zwiększają plony. Najbardziej znanym produktem wytwarzanym przez pszczoły jest miód nektarowy

Film edukacyjny : Z kamerą wśród pszczół

<https://www.youtube.com/watch?v=LMLSxZITNnE> odcinek 1

<https://www.youtube.com/watch?v=PX8JKShqt9c> odcinek 2

<https://www.youtube.com/watch?v=exknqkNNFGg> odcinek 3

<https://www.youtube.com/watch?v=53dE4oz5efw> Opowiadanie Pracowita pszczółka

Bajka o pszczółach i Matce Naturze

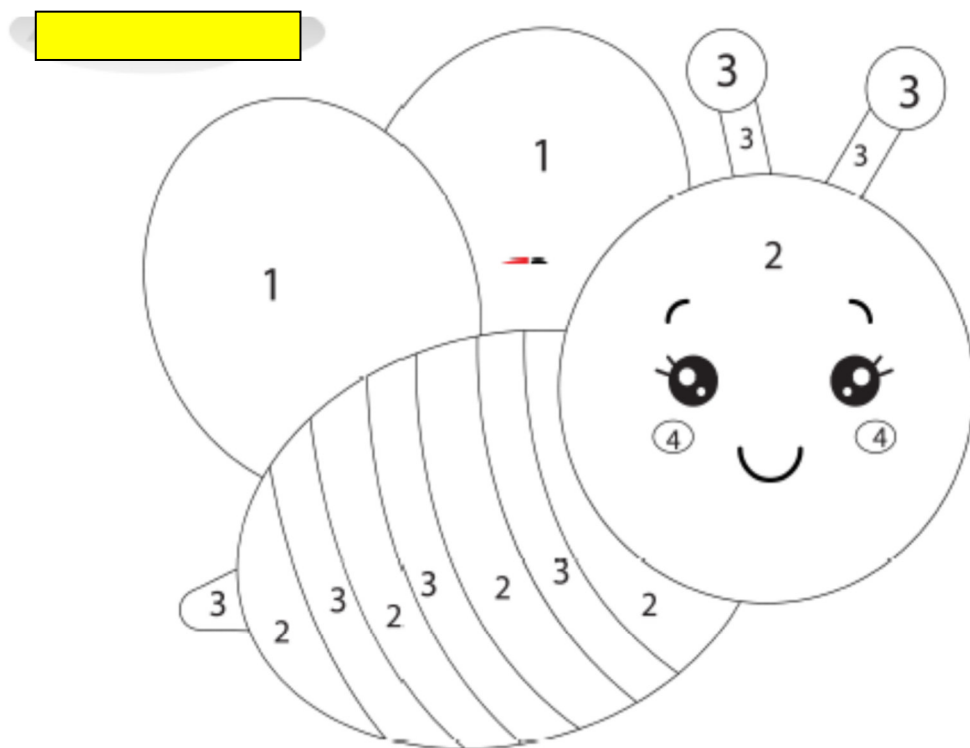
Dawno, dawno temu pszczele rodziny mieszkały w lasach, w starych, dziuplastych drzewach. Od wiosny aż do jesieni pszczoły codziennie pracowały. Szukały kwiatów, a gdy je znajdowały, spijały ich nektar i zbierały pyłek. Nadmiar tego, co udało im się zebrać, przerabiały na miód. Przez całą zimę, gdy cała przyroda przykryta była śniegiem, pszczoły nie opuszczały swego gniazda, a przetrwać mogły dzięki zapasowi miodu, którym się odżywiały. Zdarzyło się jednak, że ludzie zauważyli, że pszczoły gromadzą w swoich dziuplach pyszny, słodki miód i zaczęli go im wykradać. Pszczoły nie mogły bronić się przed ludźmi, ani ich w żaden sposób przestraszyć, bo w tych dawnych czasach nie miały żądź i były całkiem bezbronnymi owadami. Niestety, wskutek tego, co robili pszczolom ludzie, zdarzało się, że pozbawione zapasu pokarmu pszczoły musiały głodować, a niektóre nawet umierały zimą z głodu. Z roku na rok sytuacja była coraz gorsza. Pomimo, że pszczoły pracowicie zbierały pyłek i nektar i produkowały tak dużo miodu, jak tylko mogły, ludzie ciągle okradali je i coraz więcej pszczelich rodzin zamierało. W jednej dziupli, w pszczelej rodzinie mieszkała sobie mała pszczółka. Miała na imię Apisa. Była pracowita, podobnie jak inne pszczoły, ale bardzo martwiła się, że nawet jeśli pszczoły z jej rodziny zmagazynują dużo miodu na zimę, to przyjdą ludzie i go zabiorą, a ją i jej krewnych będzie czekał głód, a może nawet śmierć. Słyszała już, że zdarzało się to w innych pszczelich rodzinach. Z dnia na dzień Apisa była coraz smutniejsza i markotna, aż w końcu zauważyła to pszczela Królowa. Wezwała ją do siebie i zapytała o przyczynę zmartwienia. Gdy Apisa wyjaśniła, co tak bardzo ją trapi, Królowa westchnęła i smutno powiedziała: - Niestety, obawiam się, że nic nie możemy zrobić. Jeśli przyjdą ukraść nasz miód, to nie będziemy miały jak się bronić. Oni o tym wiedzą i wcale się nas nie boją. Ale może będziemy miały szczęście i ludzie nie wypatrzą naszego gniazda w dziupli, i nie zabiorą naszego miodu. To nasza jedyna nadzieja. - Ale Królowo – odezwała się Apisa – a jeśli jednak ludzie znajdą nasze gniazdo? Czy na pewno nic nie możemy zrobić? Nie ma jakiegoś sposobu, byśmy mogły bronić naszego miodu? – dopytywała Apisa. Królowa ponownie westchnęła i odparła: - Ja nie znam takiego sposobu i nie jestem w stanie nic zrobić. Ale... - Królowa zawahała się, ale kontynuowała – być może Matka Natura mogłaby nam jakoś pomóc. Jednak droga do niej jest bardzo długa i pełna niebezpieczeństw. Nie mogę

narażać żadnej pszczoły na takie ryzyko. - Ależ Królowo! Ja polecę! – zawołała Apisa – Umiem bardzo szybko lecieć, jestem mała, więc nikt mnie nawet nie zauważy. Dam sobie radę. Polecę do Matki Natury po pomoc! – upierała się dzielna pszczołka. Królowa długo nie zgadzała się na pomysł Apisy, jednak ta była bardzo uparta i ciągle prosiła o zgodę. W końcu Królowa uległa jej prośbie i zgodziła się, a Apisa wyruszyła w podróż. Leciwała bardzo, bardzo długo. Dotarła do miejsc, w których nie była nigdy wcześniej. Była coraz bardziej zmęczona i gdy już traciła nadzieję, że uda jej się dolecieć do celu, ujrzała domek Matki Natury i po chwili była na miejscu. Matka Natura była nieco zaskoczona niespodziewanymi 10 Lu b i ę pszczołami odwiedzającymi pszczołkę, ale była bardzo miła. Zaprosiła Apisę do swojego domku i poczęstowała pysznymi owocami. Zaciekawiona zapytała o cel wizyty i uważnie wysłuchiwała, jakie obawy mają pszczoły. Gdy pszczoła skończyła swą opowieść, Matka Natura powiedziała: - Może uda mi się wam pomóc. Dam Ci magiczną różdżkę, która sprawi, że na końcu waszych ciał wyrosną ostre żądła. Będziecie mogły się nimi bronić, jeśli ktoś was zaatakuje. Ale uważajcie, bo użądlić będziecie mogły tylko jeden raz w życiu, a potem umrzecie. Nie żądłcie więc bez potrzeby. Wybierzcie najsilniejsze i najodważniejsze spośród was, niech one będą żołnierzami, broniącymi całej rodziny w razie niebezpieczeństwa. Mam nadzieję, że taka zmiana spowoduje, że ludzie przestaną kraść wasz miód, mają przecież tyle innego jedzenia! Apisa podziękowała, wzięła różdżkę, pożegnała się z Matką Naturą i ruszyła w drogę powrotną do swojego gniazda. Gdy wróciła, po kolei dotykała każdą pszczołę magiczną różdżką i każdej wyrastało żądło. Apisa dokładnie przekazała wszystkim pszczołom informację o tym, że skorzystać z żądła mogą tylko raz w życiu, a wszystkie pszczoły zgodziły się, że nie będą nikogo żądlić bez potrzeby, a jedynie wtedy, gdy będą musiały bronić swojego gniazda, Królowej i miodu. I tak się pewnego dnia zdarzyło, że ludzie przyszli do pszczelego gniazda i chcieli ukraść pszczołom miód. Byli bardzo zaskoczeni gdy pszczoły zaczęły się bronić żądłąc ich boleśnie i bardzo szybko uciekli. Wiele pszczoł tego dnia poniosło bohaterską śmierć w obronie miodu, ale zapas na zimę został uratowany i pszczoły miały co jeść aż do wiosny. Jednak ludzie ciągle pamiętali smak pysznego, słodkiego miodu i zastanawiali się, czy mogliby go jakoś uzyskać. To, co sami wyprodukowali, nawet nie przypominało prawdziwego miodu. Wiosną, gdy kwiaty i drzewa w ogrodach zakwitły, ludzie zbudowali więc małe, drewniane domki – ule. Zaprosili pszczoły, by się tam wprowadziły, a pszczoły chętnie to zrobiły, bo wokół uli było mnóstwo kwiatów, gdzie mogły zbierać nektar i pyłek. Ludzie pilnowali uli i mieszkających w nich pszczoł, dbali, by wokół nie brakowało kwiatów i by pszczołom nie działo się krzywda. W zamian za to jesienią pszczoły pozwalały ludziom wziąć część swojego miodu tak, by im nie zabrakło pokarmu przez zimę, ale by i ludzie mogli go trochę zjeść.

Zakreśl cienie, które pasują do owadów.

Pokoloruj obrazek według wzoru

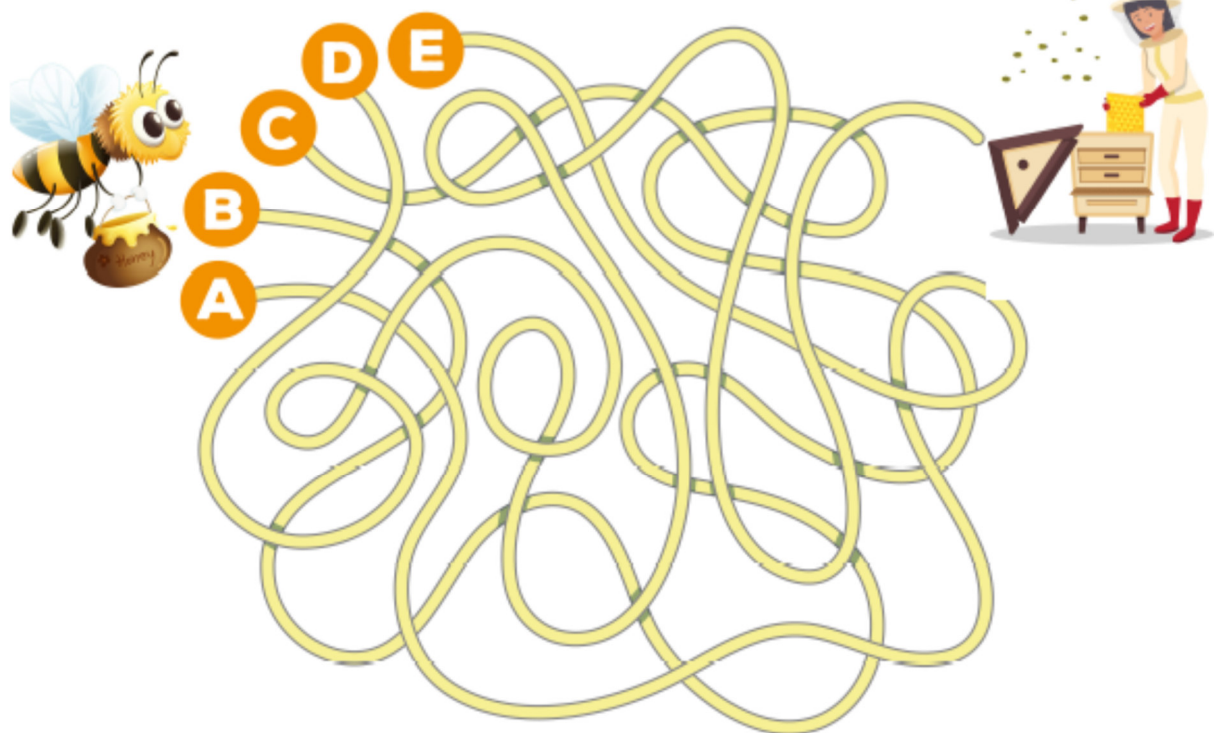
1 -

3 -

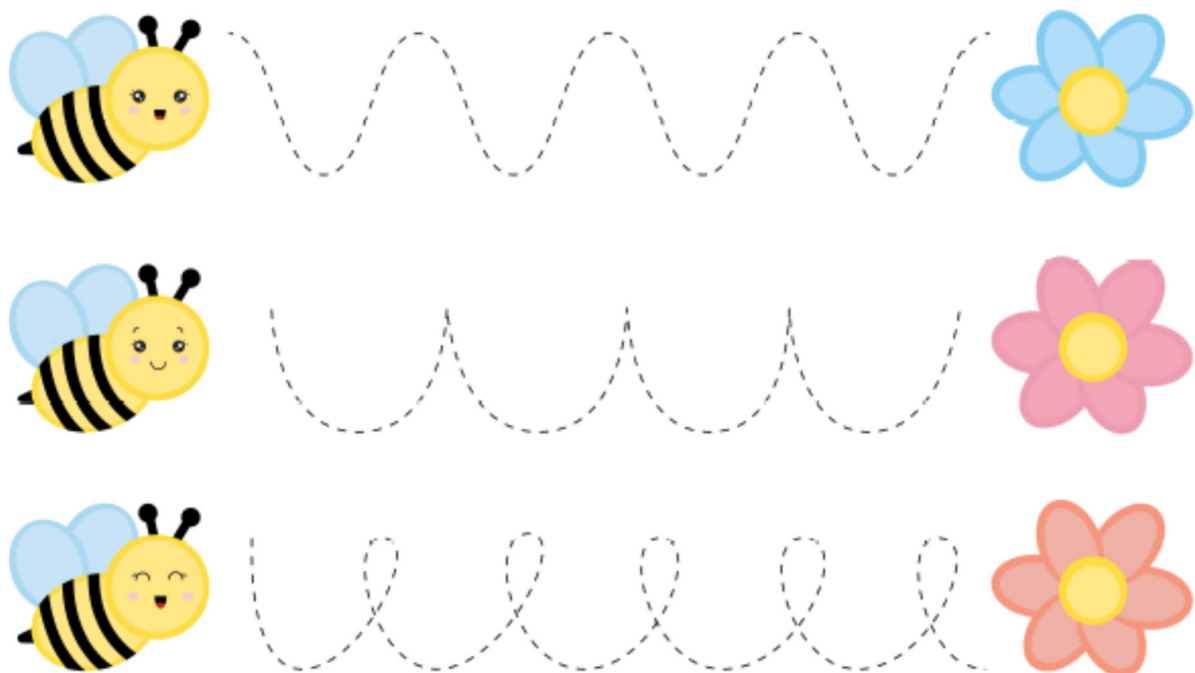
2 -

4 -

Którą drogą pszczołka trafi do ula

Popraw po śladzie

19.04 **Jak gąsienica stała się motylem**

Cele :

- kształtowanie właściwego stosunku do środowiska przyrodniczego,
- poznanie cyklu rozwojowego motyla opartego na zjawisku przemiany,
- rozwijanie aktywności ruchowej

Zabawy ruchowe

Witamy kwiaty – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Dziecko ustawia się na dywanie. Kładzie np. poduszkę przed sobą na podłodze. Słuchając odgłosów przyrody, swobodnie porusza się na paluszkach po dywanie. Gdy odgłosy ucichną, staje na swojej poduszce i przybiera pozy, naśladując kwiaty.

Witamy biedronki – zabawy z elementami podskoku obunóż.

Poduszka to skrzydełko biedronki. Prowadzący rzuca kostką. Przedszkolak wykonują na poduszce tyle podskoków, ile wskaże kostka – maluje kropki na skrzydełku biedronki.

Witamy motyle – zabawa z elementami siadu klęcznego i wymachu ramion.

Słuchając odgłosów przyrody, dziecko porusza się między poduszkami ułożonymi na dywanie, naśladując rękami fruwanie motyli. Gdy odgłosy ucichną, staje na najbliższej poduszce, wykonuje siad klęczny, opuszcza dłonie na uda – motylek przysiada na kwiatku, składa skrzydełka i odpoczywa.

Witamy zapachy – ćwiczenia oddechowe.

Przedszkolak leży na brzuchu, podpira dłońmi głowę. Poduszka leży przed nim. Wykonuje głęboki wdech nosem i wydech ustami – wącha kwiaty na łące.

Witamy ptaki – zabawa relaksacyjna.

Dziecko przechodzi do leżenia na plecach, swobodnie układa ciało, zamyka oczy, słucha odgłosów ptaków.

Korzystać możemy z różnych nagrań natury, zwierząt, śpiewu ptaków.

Figle z piłką – zabawa sprawnościowa.

Dziecko przyjmuje pozycję na czworakach. W tej pozycji toczyć piłkę głową po podłodze. Kiedy prowadzący uderzy głośno w bębenek (można użyć metalowej miseczki i łyżki), dziecko przewraca się na plecy – w tej pozycji podrzuca piłkę do góry.

Po śladzie – zabawa wyciszająca, sprawnościowa.

Układamy z włóczki drogę, którą będzie podążać przedszkolak. Dziecko spokojnie, powoli chodzi po linii z włóczki. Kiedy prowadzący uderzy w trójkąt (można użyć dzwoneczka, lub np. dwóch łyżek metalowych), dziecko zatrzymuje się i wykonuje długi wdech, następnie wydech.

Wiersz „Gąsienica - tajemnica” . D. Gellner

*Idzie ścieżką gąsienica, kolorowa tajemnica.
Krótkich nóżek mnóstwo ma... Jedną robi nam, "pa,pa"
Do widzenia! Do widzenia! Już się zmieniam już mnie nie ma!
Nitką się owinę cała i przez zimę będę spała!
Gdy ochłodzi się na dworze, będę spał, jak w śpiworze!
Już się niby nic nie dzieje, kokon się na wietrze chwieje...
gąsienica w środku śpi, zatrzasnęła wszystkie drzwi.
A na wiosnę - patrzcie teraz! Ktoś w kokonie drzwi otwiera!
Macha do nas skrzydełkami..Kto to jest ? Powiedźcie sami!*

Rozmowa z dziećmi na temat wiersza.

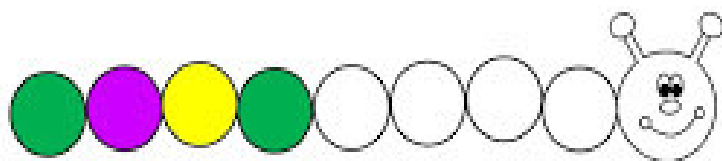
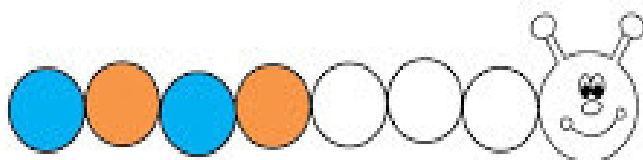
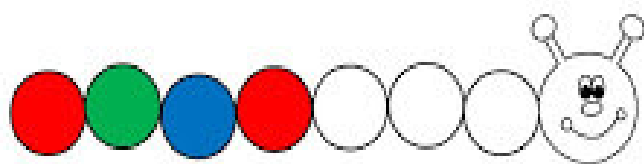
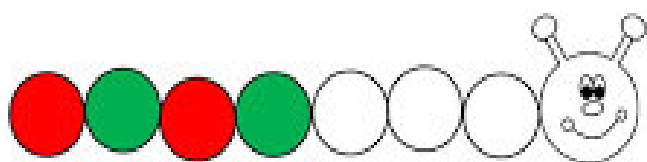
1. Kto szedł ścieżką?
2. Jak wygląda gąsienica?
3. Co zrobiła przed zimą gąsienica?
4. W czym przespała zimę?
5. Co się stało wiosną ?

Fazy rozwojowe motyla

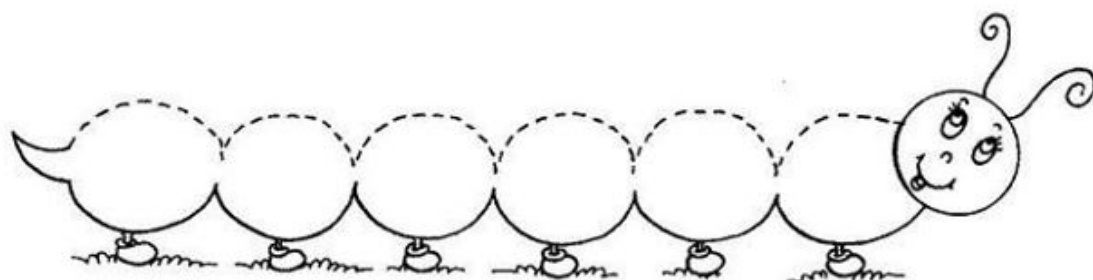
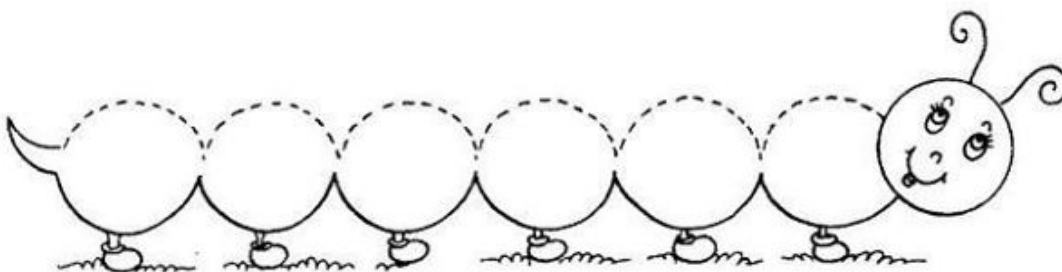
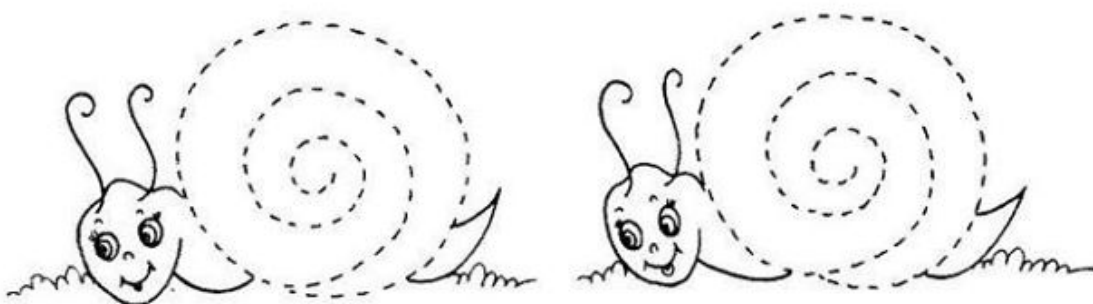
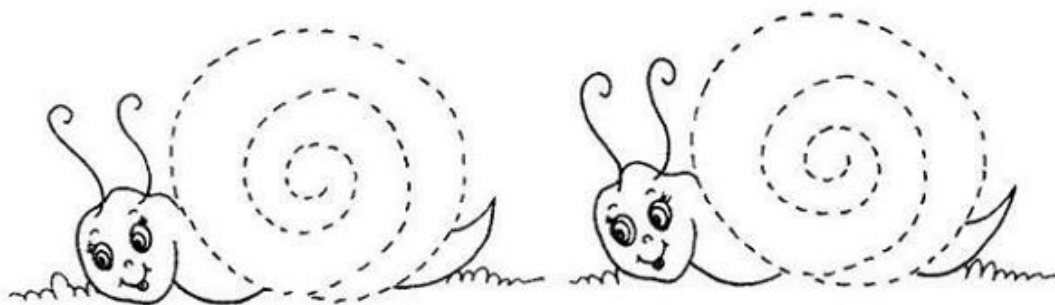

Bardzo głodna gąsienica – Powtarzające się rytmy

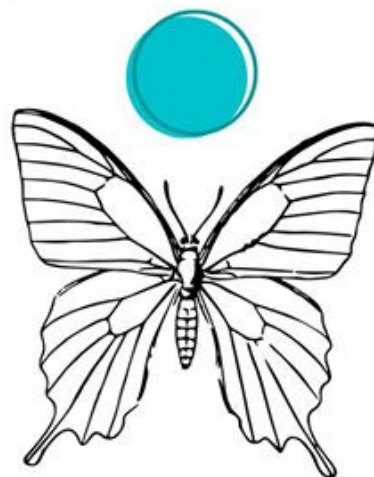
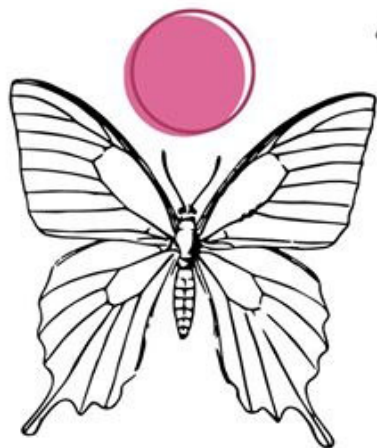
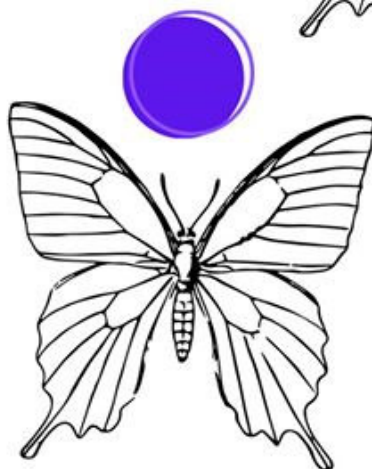
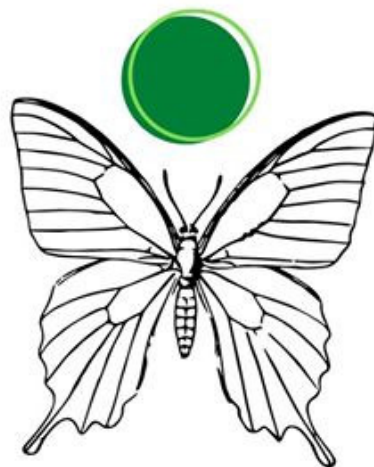
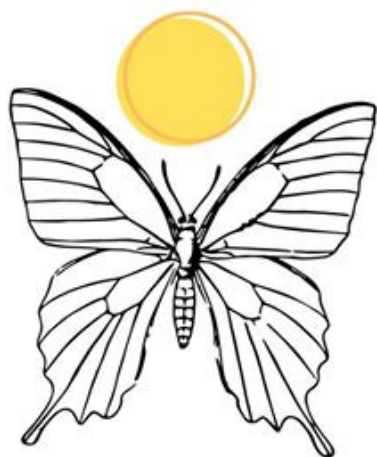
Uzupełnij poniższe powtarzające się rytmy.

Rysuj po śladach , pokoloruj.

**Pokoloruj motyle, na kolor,
który wskazuje kropka**

Marta Szczepocka

20.05

" Ślimak , ślimak pokaż rogi "

Cele:

- zapoznanie z wyglądem i sposobem życia ślimaka,
- rozwijanie sprawności i różnorodnych form ekspresji ruchowej,
- wdrażanie do uważnego słuchania,

Powitanie ciała – zabawa integracyjna.

Dziecko tańczy indywidualnie w rytm muzyki, do ruchu włącza się całe ciało. Kolejno tańczą: ręce, głowa, ramiona, tułów. Gdy muzyka cichnie, np. czoło „wita się” z kolanem, nos „wita się” z dłonią itp.

Kwiaty rosną – zabawa naśladowcza.

Dziecko naśladuje kwiatka: przysiad podparty – „kwiatek zwiędł”, powolny wyprost do wspięcia na palce – „kwiatek rośnie po deszczu”.

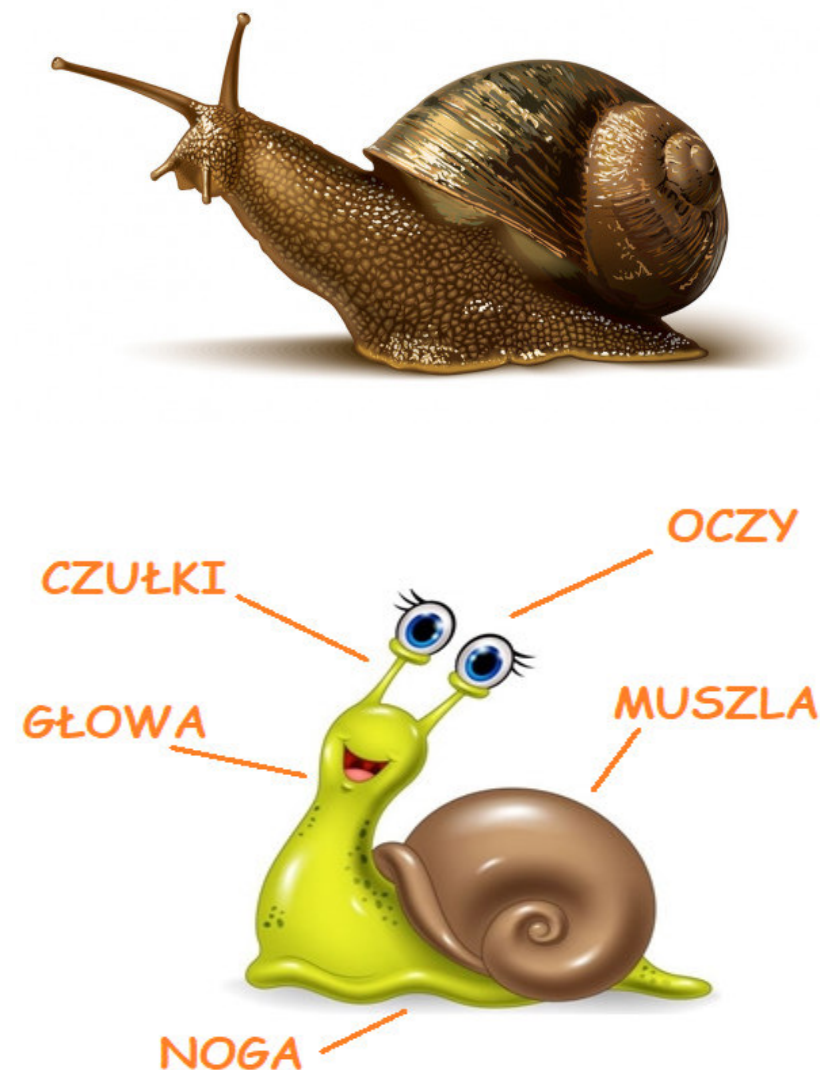
Ptaki do gniazd – zabawa orientacyjno – porządkowa.

Dziecko siedzi w swoim gnieździe (jako gniazdo można ułożyć na dywanie koło np. z szalika). Na sygnał (uderzenie w dowolny instrument jaki posiadamy w domu) dziecko wstaje i biega w różnym kierunku, naśladując lot ptaka. Następnie na hasło „*Ptaki do gniazd*” – dziecko wraca, okrąża gniazdo i siada do środka, zasypia.

Ćwiczenia uspokajające .

Marsz zwykły i we wspięciu, marsz na wewnętrznych i zewnętrznych krawędziach stóp. Podczas marszu dziecko śpiewa znaną mu piosenkę

Prowadzący omawia ilustrację ślimaka

POŻYWIENIE: Spośród roślin ozdobnych szczególnym powodzeniem cieszą się: aksamitki, astry chińskie, cynie, prawoślazy ogrodowe, dalie, lilie białe, nasturcje. Najchętniej zjadają z roślin sadowniczych : maliny, truskawki, poziomki. Natomiast z warzyw: kapustę głowiastą, kapustę pekińską, sałatę, buraki ćwikłowe, marchew. **GDZIE MIESZKA ŚLIMAK:** Mieszkają w wodzie i na lądzie. Na lądzie ślimaki lubią cieniste miejsca

Słuchanie rymowanki,, Ślimak , ślimak pokaż rogi”

Ślimak, ślimak pokaż rogi dam Ci sera na pierogi, jak nie sera to kapusty, od kapusty będziesz tłusty.

Rozmowa na temat rymowanki: - Co ma zrobić ślimak? - Co obiecujemy ślimakowi ? - Czy ślimak jada pierogi z serem

Spacer ślimaków - zabawa ruchowa z elementem czworakowania.

Dziecko "ślimak" na czworakach porusza się w różnych kierunkach. Na hasło "rozglądamy się" zatrzymuje się, przechodzi do leżenia przodem, nogi pozostają na dywanie, unosi się na dłoniach wyciągając jak najwyżej głowę, spogląda w różne strony. Na hasło "ślimaki odpoczywa" kładzie się na boku i odpoczywa.

Rysowanie na plecach „Ślimakowe masażyki”

Dziecko z rodzicami (prowadzącym) dobierają się parami, siadają jedno za drugim. Dziecko siedzące z przodu zamyka oczy, a rodzic (prowadzący) siedzący z tyłu otwartymi dłońmi powoli rysuje na plecach partnera marsz dwóch ślimaków, a następnie palcem dużą muszlę ślimaka. Po chwili zamieniają się rolami.

Ćwiczenia grafomotoryczne

Rysowanie w powietrzu - prostej linii po której wędrował ślimak - zygzakowatej linii - falistej linii -zakręconej muszli ślimaka

Rysowanie w piasku: - prostej linii po której wędrował ślimak - zygzakowatej linii - falistej linii -zakręconej muszli ślimaka

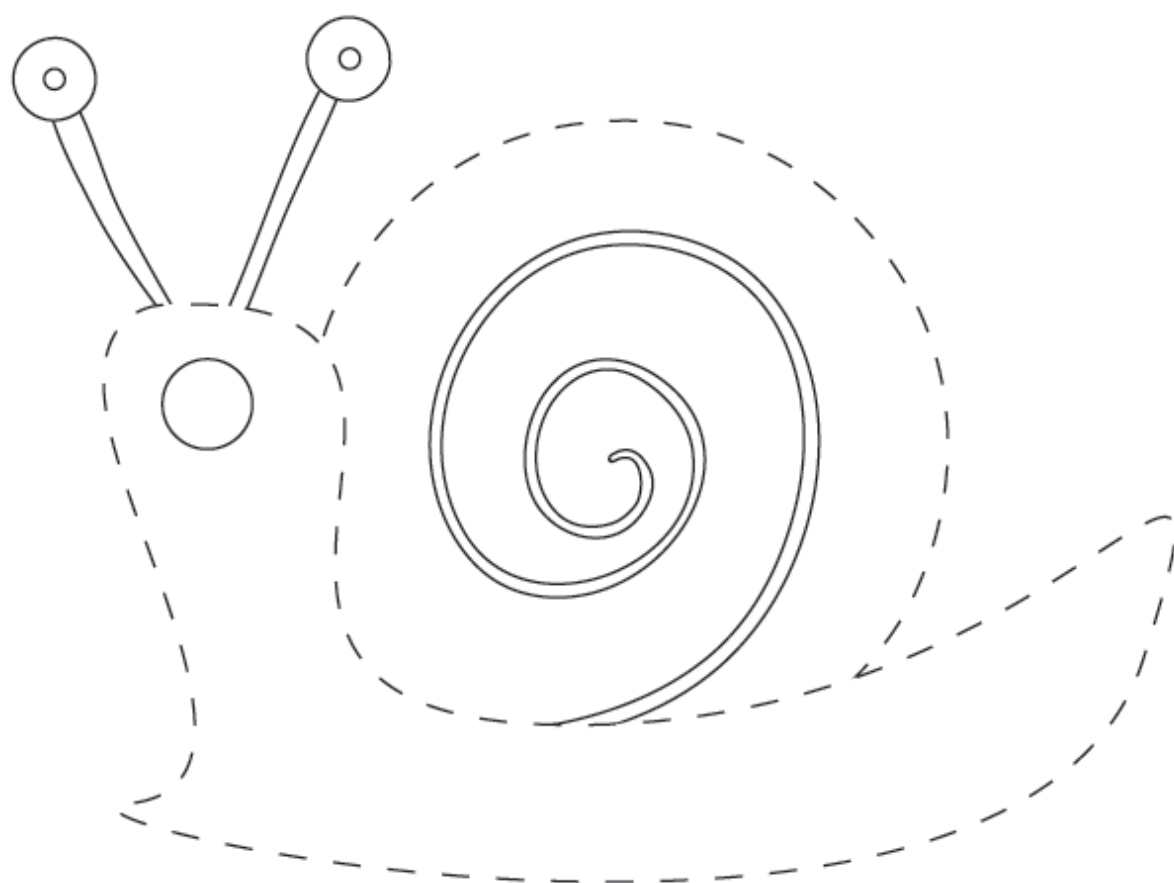
Praca plastyczna

Lepienie ślimaka z plasteliny.

Jak ulepić ślimaka z plasteliny ?

Podpowiedź <https://www.youtube.com/watch?v=xxd5sm7ESU4>

Rysuj po śladzie, a następnie
pokoloruj obrazek.

21.05

Mrówki

Cele:

- Poznanie znaczenia występowania mrówek w określonym środowisku,
- rozwijanie zainteresowań przyrodniczych,
- zachęcenie do obserwacji środowiska przyrodniczego ,

Zapoznanie dziecka z wierszem " Mrówki" B. Forma

*Idziesz sobie lasem,
patrzysz kopiec wielki,
Tworzą go gałązki
i małe igielki*

*Tam mieszkają mrówki,
cały dzień pracują.
Bardzo się starają,
czasu nie marnują.*

*Oczyszczają lasy
ze szkodników wielu.
Niszczyć ich nie wolno,
drogi przyjacielu.*

*W mrowisku królowe
wciąż jajka składają.
Mają opiekunki,
które o nie dbają.*

*Kiedy kopiec mrówek
spotkasz w lesie miły,
pilnuj by go czasem
dzieci nie zniszczyły.*

Przykładowe pytania

Jak nazywa się dom mrówek?

- Z czego jest zbudowany?

- Czy mrówki lubią siedzieć w jednym miejscu?

- Czy wszystkie mrówki wyglądają tak samo?

- O czym należy pamiętać, kiedy spotkamy w lesie mrowisko?

Oglądanie ilustracji

Mrowisko w środowisku leśnym

Zabawy na świeżym powietrzu

Poszukiwanie mrowiska

Prowadzący ukrywa mrowisko na łące (Mrowisko , czyli czarne pudełeczko, wysypane fusy z kawy lub ziemia ogrodowa) i podpowiada dziecku mówiąc, ciepło , zimno.

Tor przeszkód

Możliwości jest mnóstwo - decyduje prowadzący . Może być to tor przeszkód do przejścia na boso np. kamyki, piasek, kartki papieru, folia, trawa. Może być to tor do przejazdu rowerkiem np. z pachołków, patyków.

Zabawa z elementem czworakowania

"Mrówki budują mrowisko" na trawie są rozłożone patyczki, dziecko chodzi na czworakach w różnych kierunkach , na hasło prowadzącego zbiera patyczki i znosi na wyznaczone miejsce .

Wycieczka do lasu , parku lub na łąkę .

Obserwacja mrówek w pobliżu mrowiska: zwrócenie uwagi na czynności i siłę mrówek.

Prowadzący kruszy kawałek bułki i obserwują razem z dzieckiem , jak mrówki przenoszą drobne okruchy do mrowiska

Zabawy ruchowe w domu i na dworze

Krocz jak bocian,
wysoko podnosząc
kolana.

Biegaj machając
rękami jak jaskółka
skrzydłami.

Zrób 10 małych
skoków jak żabka.

Chodź na palcach jak
padający deszczyk.

Zrób 10 dużych
skoków jak zajączek.

ekodziecko.com

Zrób 10 pajacyków
wesołych jak
słoneczko.

Zerwij na niby 10
tulipanów.

Udawaj, że łapiesz
motylka.

Biegaj machając
rękami, na kłanienie
zakręć kuperkiem.

Pętaj jak gąsieniczka
wśród trawy.

Czołgaj się jak ślimak
po podłodze.

Chodź na rączkach
i nóżkach jak pajak.

Pokoloruj mrówki i mrowisko

22.05.

Moja żabka - praca plastyczna

Cele:

- wdrażanie do logicznego myślenia,
- rozwijanie sprawności manualnej,
- rozwijanie zdolności ,wrażliwości i wyobraźni.

Zadaniem dziecka jest dokończenie zdań

1. Żaby mieszkają na/w ...
2. Dziób bociana jest koloru ...
3. Mak jest koloru ...
4. Konik polny mieszka na ...
5. Biedronki mają ubranko w ...
6. Stokrotki rosną na ...
7. Bocian ma długie ...
8. Motyl ma kolorowe ...
9. Żaby są koloru ...
10. Bociany polują na ...
11. Bociany mieszkają w ...
12. Na łące rośnie dużo ...
13. Gąsienica przeobraża się w ...
14. Mrówki mieszkają w ...

Praca plastyczna

Dziecko wykonuje żabkę wg instrukcji <https://ekodziecko.com/zabka-klapka>

Dopasuj owada do jego cienia

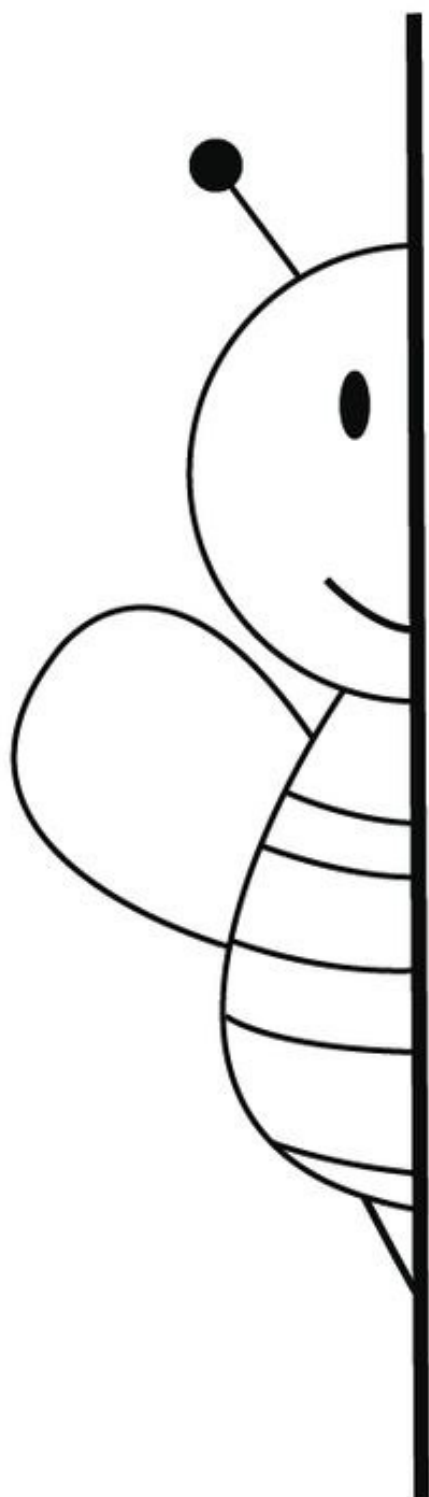
vk.com/boltuska

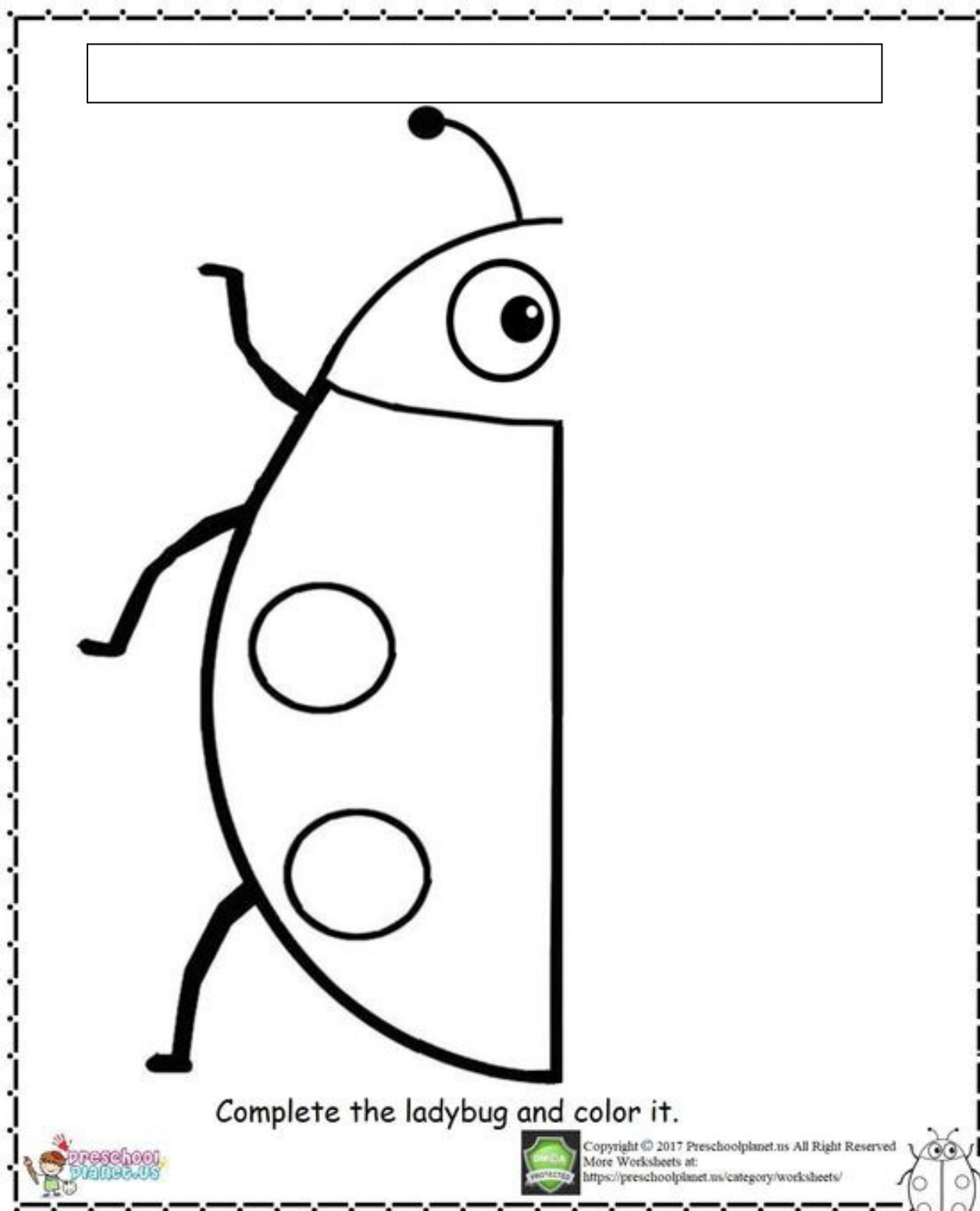
Dopasuj owada do jego cienia

Narysuj drugą część pszczoły

Dorysuj biedronkom kropki, aby po obu stronach było tyle samo kropek.

Policz kropki na biedronkach (która ma najwięcej, która najmniej?)

